

Sygn. akt IV KK 71/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 marca 2022 r.,
w sprawie **M. E. P.**
skazanej za czyn z art. 217 § 1 k.k.
z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skaranej
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 8 października 2021 r., sygn. akt VIII Ka (...)
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B. VII Zamiejscowego Wydziału
Karnego w H.
z dnia 10 marca 2021 r., sygn. akt VII K (...)
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

postanowił

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. oddalić wniosek obrońcy z urzędu skaranej - adwokat M. C., o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, polegającej na sporządzeniu i wniesieniu kasacji;**
- 3. zwolnić skaraną od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 marca 2021 r., sygn. akt VII K (...), Sąd Rejonowy w B. skazał M. E. P. za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. na karę 15 stawek dziennych

grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 10 zł. Wyrok ten zawiera również rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu.

Po rozpoznaniu apelacji wywiedzionych od tego orzeczenia przez pełnomocnika oskarżycielki prywatnej i obrońcę oskarżonej, Sąd Okręgowy w B., wyrokiem z dnia 8 października 2021 r., sygn. akt VIII Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną karę grzywny podwyższył do 50 stawek dziennych, przy ustaleniu równowartości jednej stawki na kwotę 10 zł, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu.

Od powyższego wyroku kasację wywiodła obrońca z urzędu skazanej, która zaskarżyła wyrok w całości, podnosząc zarzuty rażącego naruszenia przez sąd odwoławczy przepisów art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz rażącego naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. polegającego na nierozpoznaniu zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych.

W konkluzji skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji. W kasacji zamieszczono również wniosek o zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skazanej z urzędu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację pełnomocnik oskarżycielki prywatnej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanej jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Powyższe ograniczenie nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji wywiedzionej przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.). W przedmiotowej sprawie zaś M. P. skazana została na karę wolnościową, tj. karę

grzywny. W kasacji wniesionej przez jej obrońcę nie podniesiono przy tym zarzutu wskazującego na dotknięcie zaskarżonego wyroku uchybieniem określonym w art. 439 § 1 k.p.k. Powyższe oznacza, że wywiedziony w przedmiotowej sprawie nadzwyczajny środek zaskarżenia jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Bez wątplenia okoliczność ta powinna zostać dostrzeżona już przez przewodniczącego VIII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w B. i skutkować odmową przyjęcia ww. środka w oparciu o treść art. 530 § 2 k.p.k. Skoro jednak tak się nie stało, Sąd Najwyższy zgodnie z treścią art. 531 § 1 k.p.k., zobowiązany był pozostawić kasację bez rozpoznania.

W tym stanie rzeczy, nie mógł zostać uwzględniony wniosek obrońcy skazanej o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej polegającej na sporządzeniu i wniesieniu kasacji. Sporządzenie i wniesienie niedopuszczalnego nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez obrońcę z urzędu, nie daje podstawy do przyznania wynagrodzenia za taką czynność, a to z uwagi na fakt, że Skarb Państwa nie może ponosić finansowych skutków podejmowania przez podmiot fachowy czynności prawnie niedopuszczalnych (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2008 r., IV KK 271/08 oraz powołane tam judykaty).

Sąd Najwyższy, mając na uwadze trudną sytuację materialną skazanej, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił ją od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.